

KLEBONĄ KRITIKUOJU AR TIESĄ SAKAU?

/ 73 /

Kada aš sėduosi rašyti pamokslo, visada persitegnoju ir pasimeldžiu, prašydamas Dievo pagalbos, kad galėčiau skelbti tik jo garbę, siekti tik žmonių išganymo, kalbėti tik šei, kas yra tiesa pagal Dievo apreiškimą ir „šėnyčios mokymą. Visa kita man tada neegzistuoja: nei nauda, nei garbė, nei patogumas. Skelbti Dievo tiesą tokią, kokia ji yta, yra mano gyvenimo, taigi, ir mano pamokslų tikslas. Dėl to mano pamokslai yra tokie betarpiški, toki nuogi, tokie statūs, atviri, kaip pati tiesa. „as turi nors truputėlį geros valios ir tikro noro sužinoti Dievo tiesą, tas daug ką iš mano pamokslų gavo ir gauna.“ Ir šitai aš tvirtinau ne dėl to, kad save girčiau, bet pasakau tai, ką ne kartą girdėjęu iš save klausytojų, kurie norėjo jais pasinaudoti ir pasinaudojo.

bet yra ir kita mano klausytojų rūšis, kuriai mano pamokslai nepatinka ir dėl to užuot klausę kaip jiems pastatyto „šėnyčios mokytojo, iš visų pusių juos kritikuoja, primeddamai jiems tokių dalykų, apie kurinus net aš pats, juos rengdamas negalvoju. Dėl to jie tenai suranda betikslį klausytojų „barimą“, negražų jų „užkabėtinimą“, „prie kaištavinimą“, „iš šėnyčios varymą“, „klebono ir kitų kunigų kritiką, o savęs sukėstinimą“, ir taip be galės. „apreistai mano pamokslus klebonas girdi, kaip ir aš jo, bet nei vieną kartą man jis nepasakė, jog jam atrodo, kad aš jį kritikuoju. Tačiau yra asmenų, labiau dėl to susirūpinusių ir jie išnaudoja tokia progas, kada klebonas negali išgirsti mano sakomo pamokslo ir norijam patarnauti, kaip mano sekliai, o ne kaip mano klausytojai – tikintieji. Jie tariasi suredę mano pamoksluose tai, kas jų nuomone,

yra prieš klėboną ir su tuo pasistengia jam drumsti ramybę. At iš to sau pramato kai kurios naudės: jėgigu mudu pavyktų taip supjudyti, sau tikisi gero. Juk sena jau patarlė: "Kai du pešasi, trečias naudojasi". Bet iki šiol tie jėg juodi kėslai nepavyko ir reikia manyti, nepavyks, nes mes abu galvojame ir suprantame daugiau už tokius savo klausytojus ar klausytojas. Tačiau čia slypi kitas dalykas, kuris reiktų tiems smenims atsiminti ir apie jį, kaip tik, šiandien aš norėčiau pakalbėti.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Predžioje mūsų pasiškinimas, kas tai yra pamokslas ir koks jo tikslas?

Kaip jūs žinote, anst skelbimo, atseit, ant pamokalo Dievas viską parėmė. "Šikite ir skelbkite ką esate girdeję ir matę... Kas įtikės, bus lėganytas, kas netikės, tas prėžus... Kas jėsų klauso, tas manęs klauso..."

/ . Kitokiais šodžiais nusakyti pamokalo svarbą bendrai ir mums kiekvienam atskirai, labiau jau nebebuvo galima... Ir kas svarbiausia, kas čia griežtai atskirtas kalbėtojas ir klausytojas, skelbėjas ir tikintysis. Abu griežtai įpareigoti: vienas skelbti, kitas klausyti. "am aiškiai nusakyta ką skelbti, kitam aiškiai nusakyta, ką priimti. Apie skelbiamo turinio priimtinaumą ar nepriimtinaumą klausytojui neleista spręsti, taigi pamokslas yra ne savo sukurtų pasėkų pasėkojimas, bet Dievo apreiškimo perteikimas. Ir dėl to jo tikslas yra supažindinti klausytoją su tuo Dievo apreiškimu. "adangi Dievo apreiškimas riėsiasi su mūsų gyvenimu, suprantama, jog pamokslai gali liesti ne vien tik dogmatinius, bet ir moralinius dalykus. O čia jau gali būti daug dienos aktualijų. Kadangi Ėvangelija skelbiama visais laikais, kurie atskirai pėmus, turi savo specifiką, būtina pabrėžti

tai, kas tiems laikams reikalingiausias, o šip vienam laikui labiau akcentuojamas blaivumas, kitu metu / skaistumas, trečiu - pamaldumas ir t.t. Žiūrint, ko tuo metu labiau pasigenda- ma. Mūsų laikas labai yra sumažėjusios ti- kinčiųjų žinios apie savo tikėjimą: jie labai mažai ir labai lėkštai teismao apie savo ti- kėjimą. Sakysime, kad es ir apie tą patį at- galios sakramentą. Tiesi es ir apie jį ir paren- gian pamokslų ciklą. Arengiau tokį ciklą, ko- kio niekas kitas gal būtų neparengęs, o būtų pasitenkinęs tik jums pa sakoti apie pen- kias atgalios dalis. Es dalyką paemiau visoje platumoje, mes mūsų amžius yra daug platesnis žinojime. O svarbiausia, kad čia yra išivyravę įvairiausių ydų, kurios būtinos pašalinti, norint, kad mūsų laikais tas sakramentas tik- rai neštų išganingų vaisių. Del to es kalbė- jau ir apie patį sakramentą ir apie jo tei- sęją, ir apie jo priėmęją. Jūs gal būt, buvote nei nepripretę taip plačiai išgirsti apie šį išpažintį, apie kurį, strodo, nėra nei ko pa- sakoti. Kas norėjo tikrai gerai išmokti eiti išpažinties, tas apsidžiaugė ir labai ta me- džiaga pasinaudojo. Jis paliko dėkingas man, kad pasistengiau ją tokią pateikti. Kas meno- rėjo tuo pasinaudoti sau, o tik priekabinti, tas tenai suredo įvairiausių negerumų. Ir pir- moje eilėje - primesti man klebono kritiką, o savęs aukštinti. Esą, jis daugiau nieko ne- žino pasakoti, kaip tik tai, kad tie nuodė- klausiai tokie, o pats tai pats geriausias. Ar- ba stačiai pasakė: "tas pamokslas buvo prieš kleboną". Arba kitas toks naivus pasakymas: "Ir kam reikia sakyti, kad kunigai blogai klan- so išpažinčių? Juk debar ir taip daug kas apie kunigus blogai kalba". Panagrinkime, ką reiškia šitokie "kritika" ir mano tie teriamą prasikaltimai?

Kirmiausai, jeigu norite žinoti, kunigų autoritetas ne šitaip palaikomas, kad vieną

smerkiant kitas būtų ginamas. ⁴es kalbame
 ne apie šiaip kunigus, bet apie kunigus - au-
 demklausius. O čia aiškiai jie nevienodi. Jei-
 gu jie būtų visi vienodi, kam gi tu tada juos
 skirstytum ir rinktumėsi? O kur čia jų tas
 nevienodumas gali pasireikšti? Šešvaine supran-
 tam, kad savo, kaip nuodėmklausio, pgreigos
 atlikime. Šito neskirti neprotings. Jeigu mes
 kur kitur ieškome tik gero, o atmetame blogą,
 tai kodėl čia reikėtų aišmerkti ir pasirink-
 ti tik blogą. O čia pasirinkimas kaip tik dėl
 to ir daromas; kas greičiau, kas paprasčiau,
 kas paviršutiniškes, tas ir geriau. Bet ar
 tas geriau? Kaip tik atvirkščiai. Tas blo-
 giau. ⁴aiškia čia sudedamos dvi blogybės: sa-
 vos nerūpestingumas su kunigo nerūpestingu-
 mu. O tai argi geras? ⁴ai labai ir labai bloga.
 O jeigu bloga, tai ar nereikia apie tai kal-
 bėti? Argi nereikia dėl to savęs įspėti? ⁴ai
 ne tik reikia, o dargi būtina. ar tas, kuris
 įspėja dėl tokio nerūpestingo kunigo, dargi
 nenurodydamas, kokio reikia vengti, o tik bend-
 rai konstatuodamas, kad išpašintys pas tokius
 nuodėmklausius negali būti tikrai geros, ar-
 gi jis daro prasikaltimą? Argi jis žemina
 kunigą? Jeigu taip, tai reikėtų tada sutikti,
 kad ir tas daro bloga, kuris tave įspėja nei-
 ti pas šundaktarį, o kreiptis pas tikrą gydy-
 toją. ⁴et kas gi taip galvoja? Tėgd jeigu te-
 nai tik geras darbas toks išėjimas, tik
 geras darbas tegali būti aiškaitomas ir man,
 kada įspėju dėl nevykusių nuodėmklausių. Ir
 koks čia jų pašeminimas? Tegul taip nedaro,
 niekas nesekys. O kad aš, kunigas, sakau apie
 kunigą tai argi prasikaltimas. O kaip būtų,
 jeigu daktaras jums pasakytų apie nestropų
 kitą gydytoją ir šis jus įspėtų, ar jis žemintų
 savo kolegą? Aišku ne. Tad kaip gi tik aš
 vienas tegaliu žeminti kitus kunigus, dargi
 jų neišvardydamas, o tik primindamas nevykusį

pareigos atlikimą, kuris liečia pečius asmeniniame išganymo reikale. Puo negalima nei manęs kaltinti. O iš kitos pusės ar yra čia savęs sukūtinimas, kaip kad man primeta? Njuk čia kalbėtojas nelygina savęs su kitais? Jis tik sako tai, kas yra su juo bendra tiese. Lygiai kaip ir aš gydytojas savęs neaukštintų duodamas pat. rimą suaugotis šundaktario. Tad kaip gi taip išvirkščiai galvoti? Dar nedoriau atrodo šitokie kaltinimai tada, kada visai be pagrindo daromi palyginimai manęs su klebonu ir primetama, kad šitokiuo teises sklebimu aš jį kritikuoju ir niekinu. Kas gi tokį palyginimą čia daro: aš ar toks klausytojas? Aš jo nedarau, nes ne apie save ir kleboną sprendžiu, o bendrai apie nuodėmėms kalbu. Tai kas, kad aš du ne vienodi savo charakteriais, būdais ar ir savo pastoracijniais metodais. Ir prie ko čia tie dalykai? Pamokslas reikia sau taikyti, o ne klebonui ar kam kitam. O jeigu aš vienas čia būčiau ir negalėtumėte mano pamokslų primesti klebonui, tai kam tada juos priskirtumėte? Prie ką tada jie būtų pagal jūsų nuomonę? O aš būčiau pasakęs lygiai tokį patį, ką pasakiau ir dabar.

Dėl šito, ką kai kurie jūsų darė ir daro, dalies pamokslų apie išpažintį aš nebestaitysin. Tegul juos jums perskaito Dievas jūsų teisme. Amen.